

ת"פ (תל אביב) 18368-12-22 - מדינת ישראל נ' מואמן עבאדי

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

פלילי - חוק העונשין - עבירות רכוש

בית משפט השלום בתל אביב-יפו
ת"פ 18368-12-22 מדינת ישראל נ' עבאדי

בפני כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רוי חן

נגד

הנאשם: מואמן עבאדי
ע"י ב"כ עו"ד מאיה גלעדי

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני - בביצוע עבירות רכוש ועבירות של כניסה לישראל שלא כחוק. הנאשם הוא תושב אל בירה, שבשטחי הרשות הפלסטינית, ובתקופה הרלוואנטית לכתבי האישום (בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים) לא היו בידיו אישורי כניסה או שהיה בישראל.

2. בכתבי האישום בתיק שבכותרת ובתיקים המצורפים נטען, בתמצית ובעיקרי הדברים, כלהלן:

בתיק העיקרי (כתב אישום מתוקן) -

העובדות:

ביום 11.08.2021 בשעה 23:10 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לרכב מסוג מזדה שבבעלות המתלונן בתיק זה, ברחוב הנוטר בתל אביב. הנאשם התפרץ לרכב בכך שהחדיר חפץ חד בין המסגרת לשמשה בדלת האחורית ימנית, פתח את הדלת ונכנס לרכב כשברשותו מפתח "חכם"; והכל במטרה לגנוב את הרכב. הנאשם גם פגע במזיד ברכב בכך ששבר את החלון האחורי של הרכב.

הוראות החיקוק:

ניסיון לגניבת רכב, לפי הוראות סעיף 413ב יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977

עמוד 1

(להלן - חוק העונשין); **חבלה במזיד ברכב**, לפי הוראות סעיף 413 לחוק העונשין; **החזקת כלי פריצה לרכב**, לפי הוראות סעיף 413 לחוק העונשין; **כניסה או שהייה בישראל שלא כחוק**, לפי הוראות 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל).

בתיק המצורף ת"פ (פתח תקווה) 10424-01-24 (כתב אישום מתוקן) -

העובדות:

ביום 21.04.2021 בשעה 11:45 או בסמוך לכך שהה הנאשם ברחוב מימון בפתח תקווה והתפרץ לרכב מסוג מזדה, השייך למתלונן בתיק זה, אשר חנה במקום. הנאשם התפרץ לרכב בכך שניפץ את חלון הרכב האחורי בצד ימין, נכנס לרכב וניסה להתניעו ללא הצלחה.

הוראות החיקוק:

ניסיון לגניבת רכב, לפי הוראות סעיף 413ב יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין; **חבלה במזיד ברכב**, לפי הוראות סעיף 413 לחוק העונשין; **כניסה או שהייה בישראל שלא כחוק**, לפי הוראות 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

בתיק המצורף ת"פ (רמלה) 7536-07-22 (כתב אישום כמות שהוא) -

העובדות:

ביום 10.05.2021 בשעה 00:50 או בסמוך לכך, שהה הנאשם יחד עם אחר, ברכב, בכביש 446 בעיר מודיעין. באותן נסיבות החזיק הנאשם בפריטים הבאים: בקר ניהול המשמש כערכת פריצה מאולתרת לכלי רכב מסוג מזדה; שני ממסרים מתוצרת מזדה המשמשים כחיבורים לבית הנתיכים בתא המנוע; שני מפתחות אימוביליזר מתוצרת מזדה; מברג שטוח המסוגל לגרום לניפוץ שמשת רכב וכפפות.

הוראות החיקוק:

החזקת כלי פריצה לרכב, לפי הוראות סעיף 413 לחוק העונשין; **כניסה או שהייה בישראל שלא כחוק**, לפי הוראות 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

3. במסגרת ההליכים המקדמיים לפני הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני, שבמסגרתו הוגשו כתבי האישום המתוקנים (בתיק העיקרי ובתיק המצורף מפתח תקווה), אשר כללו השמטת עובדות מסוימות ותיקונים בהוראות החיקוק.

4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתבי האישום בשלושת התיקים הנ"ל והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם בכתבי האישום כמפורט בהרחבה לעיל (ר' הכרעת הדין בפרוטוקול, עמ' 11). לענין הטיעונים לעונש הוצעה להגנה הצעה, אך בסופו של דבר טענו לפני ב"כ הצדדים באופן פתוח (ר' גם שם, עמ' 10 שורה 14).

ב. עיקר הטיעונים לעונש:

5. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על עובדות כתבי האישום בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים ועל היבטי החומרה העולים מהם. בהקשר לתיק המצורף מפתח תקווה הדגיש התובע את העובדה שמדובר בעבירות שבוצעו בשעות צהריים ברחוב, בו שוהים עוברי אורח, על כל פוטנציאל ההיתקלות והפגיעה הכרוך בכך. עוד הדגיש התובע את הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה

מביצוע העבירות, ובהם ההגנה על קניין הפרט וההגנה על אינטרס מדינת ישראל בשמירה על הנכנסים בשעריה.

6. ב"כ המאשימה ציין כי בשלושת התיקים מדובר אמנם בעבירות דומות, אך כיוון שמדובר במועדי ביצוע שונים ובקרבת שונים יש לשיטתו לקבוע מתחמי עונש הולמים נפרדים. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ המאשימה לת"פ (שלום ראשון לציון) 20894-08-21 **מדינת ישראל נ' עמר** (07.02.2022), שם דובר על שב"ח אשר ניסה לגנוב רכב יחד עם אחר, תוך נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, ונקבע מתחם עונש הולם שבין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 28 חודשי מאסר בפועל; וכן לת"פ (שלום נתניה) 17627-10-20 **מדינת ישראל נ' חדאידה** (29.12.2020) ולת"פ (שלום פתח תקווה) 63432-02-22 **מדינת ישראל נ' כליבי** (06.07.2022), שם נקבע מתחם עונש הולם זהה לנ"ל בנסיבות דומות; הגם שבמקרים בהם דובר בגניבת רכב ולא בניסיון בלבד.

7. באופן קונקרטי עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחמי עונש הולמים כלהלן: **בתיק העיקרי**, למתחם שבין 11 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל; בתיק המצורף מפתח תקווה, למתחם שבין 11 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל; ובתיק המצורף מרמלה, למתחם שבין מאסר קצר לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

8. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים ציין ב"כ המאשימה, בהגינותו, את נסיבותיו המקלות של הנאשם, ובהן גילו הצעיר (בהיותו יליד שנת 2002), העדר ההרשעות הקודמות וההודאה ונטילת האחריות. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף החומרה התחתון של המתחמים ובאופן קונקרטי להשית עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל; זאת לצד מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצויים למתלוננים ופסילה בפועל ומותנית.

9. ב"כ הנאשם, מצידה, הדגישה את נסיבות הקולה בעניינו של הנאשם, ובמיוחד את העובדה שמדובר בעבירות שנעברו לפני כשלוש שנים, עת הנאשם היה צעיר מאוד, כבן 19 שנים בלבד, כאשר העבירות נעברו בסמיכות זמנים האחת לרעותה.

10. הסניגורית הוסיפה וטענה כי הנאשם מגיע ממשפחה טובה, כאשר אביו עובד ומתפרנס כנהג מונית - אלא שבתקופת ביצוע העבירות חבר הנאשם לסביבה שלילית, הושפע ממנה ונגרר אחר אחרים. ואולם, כך לטענת הסניגורית, הנאשם זנח את דרך העבירה ואביו אף שילבו בעבודה כסדרן מוניות וחשמלאי רכב. הנאשם גם התחתן ונולדה לו ילדה, תינוקת, שאותה למרבה הצער כמעט לא ראה בשל המעצר. בהקשר זה שבה הסניגורית והדגישה את חלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירות, המלמד לשיטתה על השינוי שערך הנאשם בחייו.

11. בנסיבות האמורות מדובר, לשיטת הסניגורית, בנאשם שהשתקם הלכה למעשה, ואינטרס השיקום קיים גם כאשר מדובר בתושבי הרשות הפלסטינית. לפיכך, כך לטענת הסניגורית, עונש מאסר בפועל שלא יעלה על 14 חודשים, בצירוף ענישה נלווית שתכלול פיצויים למתלוננים וקנס כספי, עשוי לספק את תמהיל הענישה ההולם במקרה זה.

12. עוד הדגישה הסניגורית כי בתיק העיקרי ובתיק המצורף מפתח תקווה מדובר בעבירות של ניסיון גניבת רכב - להבדיל מהעבירה המושלמת של גניבת רכב - והפסיקה מקלה בקביעת מתחם העונש ההולם כאשר מדובר בעבירות ניסיון. בנסיבות אלה עתרה הסניגורית להקלה מרבית עם

הנאשם, בפרט נוכח גילו הצעיר, ההודאה ו"ניקוי השולחן".

13. לבסוף, הנאשם בדברו האחרון לעונש, אמר: "כל הדברים האלה כבר היו בעבר והם כבר מאחורי ואני מצטער ומבקש את רחמנות בית המשפט. התחנתתי ויש לי תינוקת... יום אחד ראיתי אותה ונעצרת...". (בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 14 ואילך).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

14. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל "אירוע עברייני" שבגינו הורשע הנאשם. בעניינו מדובר בשלושה כתבי אישום, העוסקים בעבירות שנעברו במקומות שונים וכנגד רכוש של קורבנות שונים, ועל כן ב"כ המאשימה עתר כאמור לקביעת מתחמי עונש הולם נפרדים. ואולם, לא זו בלבד שמדובר בעבירות דומות עד-כדי-זהות, אלא שהן נעברו במשך פרק זמן מצומצם יחסית של מספר חודשים בשנת 2021. בנסיבות אלה ניתן לראות בעבירות אלה כחלק מ"תכנית עבריינית אחת" ולהסתפק בקביעת מתחם עונש הולם אחד בלבד.

15. אשר לקביעתו של מתחם עונש הולם אחד זה, בהתאם להוראות חוק העונשין היא תיעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, כאשר בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לעניין הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה, ואף יש לציין את הפגיעה בהגנה על שלום הציבור אשר נובעת מעבירות גניבת רכב הכרוכות, פעמים רבות ומעצם טיבן, בניסיונות הימלטות תוך סיכון ממשי לשלום הציבור ולשלומם של משתמשי הדרך.

16. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב, כאמור, גם בנסיבות הספציפיות שבהן בוצעו העבירות, וכאן מתקיימת נסיבת-חומרה משמעותית של ביצוע חוזר ונשנה, בשלושה מקרים, הגם שאני מקבל את טיעון הסניגורית לעניין ההקלה הננקטת בפסיקה כאשר מדובר בעבירות ניסיון (ר' למשל ת"פ 24999-11-22 (שלום כפר סבא) **מדינת ישראל נ' שואהין** (28.02.2023) (והאסמכתאות שם). עוד יש לציין, כנסיבות לחומרה, את העובדה שהן בתיק העיקרי והן בתיק המצורף מרמלה החזיק הנאשם באמצעי פריצה מתוחכמים, המלמדים על תכנון מוקדם ומיומנות עבריינית (לעניין מדיניות הענישה הנהוגה ר' גם ת"פ (שלום ראשל"צ) 68357-01-24 **מדינת ישראל נ' עיסא** (06.06.2024)).

17. בנסיבות אלה - בהתחשב בריבוי העבירות, בנסיבות הספציפיות של ביצוען ובמדיניות הענישה הנהוגה - אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

18. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

19. במקרה שלפניי על פני הדברים יש לגזור את הדין ברף התחתון של מתחם העונש ההולם - וכך

אף טען ב"כ המאשימה. עסקינן בנאשם צעיר, יליד שנת 2002, ללא כל עבר פלילי, שבעת ביצוע העבירות היה כבן 19 שנים בלבד. הנאשם הודה בעובדות כתבי האישומים, נטל אחריות מלאה על מעשיו ואף "ניקה שולחן". בנוסף, מאז ביצוע העבירות חלף כבר זמן ניכר וטענת הסניגורית כי בתקופה זו שינה הנאשם את דרכיו והתרחק מדרך העבירה לא נסתרה. בנסיבות אלה ברור כי יש, כאמור, לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

20. בנוסף, נוכח תקופת המאסר הלא מבוטלת, הנגזרת בזה על הנאשם, יש לנקוט במתינות בענישה הכלכלית, ובמישור הפסילה ניתן להסתפק בפסילה מותנית.

ה. סוף דבר:

21. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר בהתאם לרישומי שירות בתי הסוהר.
- (ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מעבירות הרכוש בהן הורשע.
- (ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל.
- (ד) קנס בסך של 1,000 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.11.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

(ה) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר לא יעבור הנאשם עבירה מעבירות הרכוש בהן הורשע.

(ו) פיצויים למתלונן בתיק העיקרי בסך של 1,000 ₪; ופיצויים למתלונן בתיק המצורף מפתח תקווה בסך של 1,000 ₪.

הפיצויים, בסכום כולל של 2,000 ₪, ישולמו ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.11.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננים, לצורך העברת הפיצויים.

ככל שנותר בתיקי בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לתשלום הפיצויים והקנס, כאשר הנאשם יידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר. ככל שתיוותר יתרת פיקדון היא תושב לנאשם או למי מטעמו, וזאת בהיעדר עיקול או מניעה אחרת על פי דין להשבת הפיקדון.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.
זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, ט' אלול תשפ"ד, 12 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.